

భీమవరం వెళ్ళే బస్సుకోసం ఎదురుచూస్తున్న రమేష్ మిత్రబృందానికి దూరం నుంచి వస్తున్న రెండు బస్సులు కనిపించాయి. మెయిన్ రోడ్డు రద్దీగా ఉండటంవల్ల బస్ స్టాప్ దగ్గరకి రావడానికి ఆయిదు నిమిషాలు పట్టింది. బస్సులు వచ్చి ఆగగానే జనం పరుగెత్తసాగారు. ఏ బస్సులో ఎక్కాలో తెలియక కొంతమంది నిలబడి ఆలోచనలో ఉన్నారు.

“ఒరే, వెనక బస్సు లిమిటెడ్ హాల్టుని. ఆ బస్సు ఎక్కుదాం” అన్నాడు రమేష్ మిత్రుల మధ్యే శిచి.

మిగతా మిత్రబృందం సరేనన్నారు. అందరూ బిలబిలా బస్సెక్కేశారు. “ఒరే, డ్రైవర్ కు క్రవాడే రోయ్” బస్సెక్కాక ఆనందం పట్టలేక అన్నాడు వీరేంద్ర.

రమేష్ నవ్వు. “అయితే మన బస్సు గాలిలో తేలి పోతుందన్నమాట” అన్నాడు.

‘అంతేగదా!’ మిగతావారు అతని తీర్మానాన్ని ఆమోదించారు.

లిమిటెడ్ హాల్టు, ముందున్న పాసేంజర్ బస్సును తప్పించుకుని బయలుదేరింది.

రమేష్ తన అన్నగారి పెళ్ళికి మిత్రులను దగ్గరుండి తీసుకెళ్తున్నాడు. అందరూ మంచి ఉత్సాహంతో! అల్లరి తమ సొత్తుగా ఉంది. వారి ప్రవర్తన పెళ్ళివారి బస్సులా హడావిడిగా— అల్లరిగా— ఆందోళన కలిగించేలా వుంది బస్సు లోపల.

బస్ గూడెం దాటింది. ఇంతలో—

వెన్ను నుంచి పాసేంజర్ బస్సు ఎవరూ ఊహించని విధంగా లి. బస్సును ఓవర్ టేక్ చేసు కొని వెళ్ళిపోవడం దానిలోని రమేష్ బృందానికి మనస్తాపం కలిగిస్తోంది. ఇది తల తీసేసినట్లుగా అనిపిస్తోంది. అంతేకాదు, పా—బస్సు కండక్టర్ చూసిన చూపు, నవ్వున నవ్వు వారిని దహించివేస్తోంది.

“ఏమండీ డ్రైవర్ గారూ ఇది బస్సు, రెండెళ్ల బండా!” కడుపులో మంట బయట పుట్టేశాడు రమేష్.

“డ్రైవర్ బాబుది కొత్త సర్వీసేమో!”

“కొత్త సర్వీసైతే ఈ బస్సుండుకు ద్యూటీ ఎక్కాట్టు, మనల్ని చంపకపోతే. ఏదో తొందరగా వెడుతుందని యిదెక్కీతే—సాయంత్రానికి చేరేట్టుంది.” చికాగ్గా అన్నాడు శరత్.

అయినా వేగం పెరగలేదు.

“డ్రైవర్ బాబూ” అని, మిత్రుల చెవుల్లో ఏదో చెప్పాడు రమేష్.

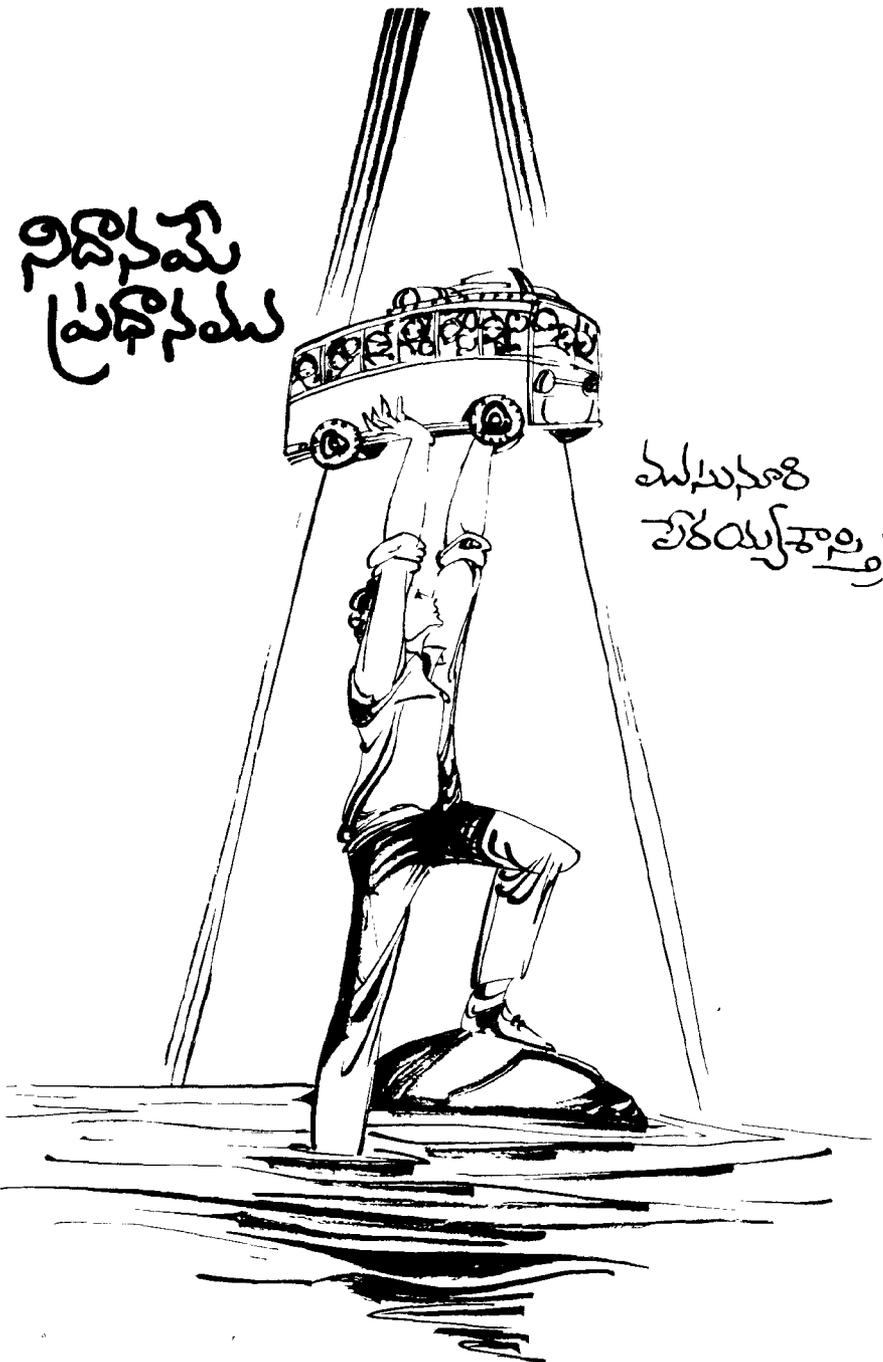
జిందాబాద్ ఏకకంఠంతో అరిచారందరూ.

“వేగం పెరగని ఈ బస్సు” అన్నాడు రమేష్.

“దీర్ఘాయుష్షిన్ భవ”

అలా సాగుతున్నవారి అల్లరి సాటి ప్రయాణికులకి ఇబ్బంది కలిగించింది. ఒకరిద్దరు

నిద్రాప్రసాదం

మమనూరి
చైతన్యశాస్త్రం

చెప్పారు. అయినా ఆగుతుందా వారి అల్లరి. స్పీడుగా బస్సు నడపని డ్రైవర్లందరూ వారి దృష్టిలో దద్దమ్మలే!

మునుమారు వచ్చింది. అక్కడ స్టేజి దగ్గర పా. బస్సు ఆగింది. రమేష్ ఆనంద పడిపోతూ, “గురూ, మనం పాసేంజర్ బస్సును దాటి వెళ్ళిపోతున్నాం” అన్నాడు జవాన్ని దింపు కుంటున్న పా. బస్సును చూసి. వారందరూ ఆశించినట్లుగానే లి. బస్సు ముందుకు వచ్చింది. వేగం కూడా పెరిగింది. యువకులు పాటల్లో ఏడ్చారు. ముసలివాళ్ళే సైతం నవయువకునిలా చేసే వాతావరణం బస్సులో క్రమేణుచేస్తున్నారు యువకబృందం.

ఇంతలో పిడుగుపాలులా పా. బస్సురావడం లి. బస్సు డ్రైవర్ దానికి దారి ఇవ్వడం, అది రాకెట్లా ముందుకు దూసుకుపోవడం—బస్సులో యువకులు వీరుకారిపోవడం క్షణాల్లో జరిగి పోయాయి. మళ్ళీ యువకులు డ్రైవర్ని రెచ్చ గొట్టాలని, అతనిలో పొరుషం తేవాలని అల్లరి మొదలుపెట్టారు. అయినా లాభం లేకపోతోంది.

“ఖర్చుకాలి ఈబస్సుక్కామునాయనోయ్” పైకి రాగాలు తీసాడు రమేష్.

“పెళ్ళికి బయలుదేరిన వాళ్ళం, కార్యానికి వేళ్ళలా వున్నాము దేవుడోయ్” వీరేంద్ర అన్నాడు. తప్పట్లు .....

ఇవేమన'పద్యాల

అగంబాగంబా! కొస్తూ ఈ క్రింది పద్యం చదవండి!

స్త్రీల జంపువావి శివుడు మెచ్చగలేడు
 స్త్రీల జంపువాడు శిథిలమగును
 స్త్రీల జంపువాడు శివశివా నరకంబు
 చెప్పనేరనయ్య చెండు వేమ.

- “డ్రైవర్”
- “డాన్ డాన్”
- “కండక్టర్”
- “డాన్ డాన్”
- “బస్సు వేగం”
- “పెరగాలి”

నిదానమే ప్రధానము

ఇంతలో బస్సు ఆగింది.
 “ఏమయ్య బాబూ, చీమ ఏదైనా అడ్డం వచ్చిందా, బస్సొస్తావు” గట్టిగానే అన్నాడు శర్మ.
 బస్సులో నవ్వులు.
 “నిమిటయ్యా మీ అల్లరి. మంచి మర్యాద

లేకుండా ఏమిటి?” కోపంగా అడిగాడు డ్రైవర్ బస్సు ఆపి.

రమేష్ నిలబడి, “అవునయ్యా, ఈ బస్సు పేరేమిటి? ఈ నత్తనడక ఏమిటి?” అడిగాడు నిందిస్తూ.

డ్రైవర్ వెంటనే, “ఇది లిమిటెడ్ హాల్టవు బస్సేగానీ, ఏక్స్ప్రెస్ బస్ కాదు” అన్నాడు. నవ్వులు.

“ప్రాసెంజర్ బస్సు కూడా కాదు నాయనా యిది-రెండెడ్ బండి” హేళనగా అన్నాడు శర్మ.

బస్సు మళ్ళీ ముందుక్కదిలింది. కనుచూపు మేరలో కనుపించని విధంగా వెళ్లిపోయింది పా. బస్సు.

పెంటసాడు దాటింది లి. బస్సు. చిలకం పాడు చేరుకుంది. హతాత్తుగా సడన్ బ్రేకులో ఆగిపోయింది లి. బస్సు. బస్సులో వాళ్ళందరూ కంగారుపడ్డారు. లేచి చూసారు. ఎదురుగా జనం. అక్కడి వాలావరణం చాలా గిందర గోళంగా వుంది. లి. బస్సులోని జనం కూడా దిగి, అక్కడ దృశ్యం చూసి కొయ్యబారిపోయారు. లి. బస్సును తప్పించుకుని ముందుకురికిన పా. బస్సు కాల్యలో పడింది.

పిల్లలు ఏడుస్తున్నారు.

పెద్దవాళ్ళు దెబ్బలుతగిలి మూలు తున్నారు. ఇంకా బస్సులోంచి జనాన్ని బయటకి తీస్తున్నారు అక్కడి గ్రామస్థులు. ఒక మూల బస్ డ్రైవర్ కాలు విరిగి, విపరీతంగా బాధ పడుతున్నాడు. కండక్టర్ కి పెద్దగా యాలేమీ తగలేదుగాని, తల బొప్పి కట్టింది. బస్సు దగ్గర జనాన్ని లాగే పనిలో నిమగ్నమై ఉన్నాడు. కార్యరంగంలోకి దిగారు రమేష్ బృందం. చాలా జనాన్ని రక్షింప గలిగారు. అదృష్టవశాత్తు ఎవరికీ ప్రాణాభయం లేదు. అందరూ ఊహనగా బయటికి రాగలిగారు.

వాలావరణం కాస్త మెరుగుపడింది.

లి. బస్సు డ్రైవర్ నెమ్మదిగా రమేష్ బృందాన్ని చేరుకున్నాడు. మీరు ఆశించిన వేగానికి ఫలితం ఏమిటో చూసారాన్నట్లున్న అతని చూపుల్ని తట్టుకోలేకపోయారు వారు.

“చాలా ఘోరం జరిగింది” అన్నాడు రమేష్ బాధగా.

“అవునండీ. ఎవ్వరికప్పుడు ఆ డ్రైవర్ కి చెబుతూనే ఉంటాము. కానీ వినడు. స్పీడు లేకపోతే జీవితంలో పసలేదంటాడు. మీరుకూడా అతన్నే సమర్థిస్తారనుకుంటూ” అన్నాడు డ్రైవర్ అక్కడకు చేరిన యువకుల నుద్దేశించి.

“అయ్య బాబోయ్, వద్దండి బాబూ! కళ్ళారా చూసాకా కూడా మా అభిప్రాయాన్ని మార్చుకోకపోతే ఎలా? మీ ఆర్థిసేవారి స్లోగను వుందిగదా! “నిదానమే ప్రధానమని” అదే మా ఆదర్శం కూడా!” అని రమేష్ అనేసరికి నవ్వులు వెల్లివిరిసాయి అక్కడ. ★